

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

فرستنده "گروه پروسه"

۲۳ مارچ ۲۰۱۳

”صلح“ یا ”تسلیم“:

بین دولت ترکیه و پ.ک.ک چه می‌گذرد؟

چندین ماه است که مذاکره بین عبدالله اوجلان، رهبر پ.ک.ک/ک.ج.ک و دولت ترکیه، برای ”حل مسئله کرد“ به طور علنی و رسمی در جریان است.

در ۳ جنوری، احمد ترک و آیلا اکات آتا، دو نفر از سیاستمداران کرد در ترکیه، به زندان امرالی رفتند و با اوجلان ملاقات کردند.

در ۲۳ فبروری برای بار دوم، ۳ نفر از وکلای حزب صلح و دموکراسی، نماینده جنبش کرد در مجلس ترکیه، در زندان امرالی با اوجلان ملاقات کردند و پیغام‌های او را در ۱ مارچ به کادر کوه قندیل، و به مراد قریلن، فرماندار پ.ک.ک رساندند.

در هفته گذشته، مراد قریلن به پیغام اوجلان پاسخ داد و گفت ”چارچوبی که از طرف اوجلان تعیین شده را می‌پذیریم و تصمیمی که اوجلان خواهد گرفت، از طرف کادر قندیل **اجراء می‌شود**.”

کسانی که شرایط ترکیه و جنبش کرد این کشور را دنبال می‌کنند به خوبی می‌دانند ”چارچوبی که اوجلان تعیین کرده است” چیزی جز عقب‌نشینی از اهداف رادیکال جنبش و مبارزه مسلحانه علیه دولت ترکیه، و محدود کردن مسئله کرد به ”یک مشکل درونی دموکراسی ترکیه” نمی‌باشد.

جنبش کرد پس از فروپاشی شوروی، در کنگره پنجم خود در ۱۹۹۵، و بعد از دستگیری اوجلان در ۱۹۹۹، به سمت تغییر سیاستش رفت و از اهداف انقلابی و استقلال طلبانه کاملاً عقب‌نشینی کرد. جنبش که در ابتداء به دنبال تشکیل یک کردستان مستقل سوسیالیست بود، به مرور زمان این هدف را به تشکیل فدراسیون، تشکیل جمهوریت دموکراتیک، به دست آوردن ”خودمدیریت دموکراتیک” و اخیراً، به ”ترکیه دموکراتیک با ریاست طیب اردوغان” تبدیل کرد.

در نقشه راه اوجلان و دولت برای ”حل مسئله کرد”، به ”ستراتژی چهار پله” اشاره می‌شود. اولین گام، آتش‌بس می‌باشد که اوجلان احتمالاً در ۲۱ مارچ ۲۰۱۳، یعنی نوروز، اعلام خواهد کرد. دومین گام، تخلیه نیروی مسلح پ.ک.ک از مرزهای ترکیه به ایران، سوریه یا عراق هست، که تا خرداد [جوزا] یا تیرماه [سرطان]، کاملاً انجام خواهد شد. در سومین گام، بین دولت و نیروی مسلح پ.ک.ک مذاکره شروع خواهد شد و بر طبق آن برای به پایان رسیدن

جنگ ۳۵ ساله پ.ک.ک، نه خودمدیریت دموکراتیک و نه فدراسیون، بلکه رفرمی "دموکراتیک" در سه عرصه، کافی می‌باشد:

(۱) تعریف شهروندی در قانون اساسی جدید آ.ک.پ: در قانون اساسی جدید، به ملیت ترک یا کرد اشاره‌ای نخواهد شد و شهروندی تنها تحت نام "ترکیه" تعریف خواهد شد.

(۲) از بین بردن موانع قانونی برای امکان آموزش به زبان مادری

(۳) تقویت ادارات محلی در چارچوب "منشور اروپایی ادارات محلی خودمختار" (European charter of local Government-self)

و در آخرین گام، در صورت رسیدن توافق با پ.ک.ک، نیروهای پ.ک.ک کاملاً خلع سلاح می‌شوند.

روز دوشنبه، ۱۸ مارچ، صلاح‌الدین دمیرتاش، رئیس حزب صلح و دموکراسی، آخرین پیغام اوجالان را **اعلام کرد**:

"روند مذاکرات به خوبی پیش می‌رود. ما هدفمان دموکراتیک کردن سراسر ترکیه است. سعی ما برای این است و می‌خواهم ۲۱ مارچ، در تظاهرات نوروز در این مورد پیغامی منتشر کنم. مسأله **اصلاحات** را نیز به زودی، بدون وقت تلف کردن، حل می‌کنم. امیدوارم که مجلس نیز برای عملی‌شدن عقب‌نشینی (منظور از عقب‌نشینی، منتقل کردن نیروی مسلح پ.ک.ک به بیرون از مرزهای ترکیه می‌باشد) و رسیدن به صلح دائمی، وظیفه تاریخی‌اش را انجام دهد."

اسناد ملاقاتی که اوجالان با سیاستمداران در ۲۳ بروی داشت، نیز (بدون اختیار جنبش) در رسانه‌های ترکیه منتشر شده بود. در این ملاقات نکته جالب و جنجال برانگیزی وجود دارد: اوجالان که هواداران خود را برای عدم اخلاف در روند "صلح" تهدید می‌کند، و نرمش قابل توجهی در مقابل اسلام‌گرایان نشان می‌دهد، در مقابل **این ادعا که** عقب‌نشینی از قندیل به تضعیف چریک‌ها منجر خواهد شد، می‌گوید: "این ادعا را قبول ندارم، اتفاقاً ما نیروهای خود را در مناطقی که به آنجا عقب‌نشینی می‌کنیم تقویت خواهیم کرد، سوریه و ایران را در نظر بگیرید..." او مدعی می‌شود که در سوریه ۵۰ هزار نیرو، در قندیل ۱۰ هزار نیرو و در ایران ۴۰ هزار نیرو تحت اختیار دارد.

وقتی در ملاقات، به نقشه آ.ک.پ، حزب حاکم ترکیه برای تصویب یک قانون اساسی جدید و تغییر نظام **حکومتی** کشور (تبدیل نظام ریاست‌جمهوری و نخست‌وزیری به سیستمی **حکومتی** مانند امریکا) اشاره می‌شود، و درباره نگرانی از شکل‌گیری یک دولت توتالیتر مذهبی در ترکیه از اوجالان سؤال می‌شود، او تنها می‌گوید به پیش‌نهاد تغییراتی که آ.ک.پ داده است می‌توان فکر کرد و ضمناً بیان می‌کند که "از ریاست آقای طیب دفاع خواهیم کرد". او می‌خواهد در این زمینه وارد همکاری با آ.ک.پ شود و معتقد است که اصلاحات سیستم دولتی در ترکیه باید مثلی نظام امریکا بشود. او همچنین بر اهمیت این تغییر در ساختار سیاسی ترکیه تأکید می‌کند و معتقد است تحولی اساسی‌تر و عمیق‌تر از انقلاب مشروطه و جمهوری ترکیه خواهد بود و باید برای تحقق آن تلاش کنند و **در صورت** موفقیت یک "جمهوری کامل" شکل خواهد گرفت.

به طور کلی اوجالان باور دارد که "اگر ترکیه کاملاً دموکراتیک بشود، مسأله کرد نیز حل خواهد شد". در حالی که تحت اقتدار اسلام سیاسی با نمایندگی آ.ک.پ، جنبش‌های مترقی سیاسی ترکیه از جمله دانش‌جویان، کارگران، زنان و چپ، تحت سرکوب شدیدی قرار دارند و "اسلام معتدل" آ.ک.پ با سیاست‌های اقتصادی نئولیبرال، ترکیه را به ژاندارم امریکا در ترکیه تبدیل کرده است. در شرایطی که آ.ک.پ کاملاً به ضد منافع مردم زحمت‌کش و طبقه کارگر ترکیه و کردستان عمل می‌کند، اوجالان و جنبش کرد به آ.ک.پ و "مدل امریکا" برای "حل مسأله کرد و دموکراتیک کردن ترکیه" **چشم امید دوخته‌اند!** به نظر می‌رسد که نگرش جنبش کرد در واقع با سیاست‌های امریکا در مورد خاورمیانه نیز همسو است. هدف امریکا برای "آوردن دموکراسی به خاورمیانه"، در ترکیه و احتمالاً در سوریه و ایران نیز، به کمک جنبش کرد با رهبری اوجالان، دنبال خواهد شد.

در نتیجه، تحلیل درست و شجاعانه نگرش جنیش کرد (پ.ک.ک / پ.ج.ا.ک و دیگر شاخه‌های ک.ج.ک) و تعیین ستراتیژی آینده در مقابل این شرایط، وظیفه فوری کمونیست‌های سراسر خاورمیانه می‌باشد. همبستگی بین مردم زحمتکش کردستان و دیگر مردم منطقه، تنها با آگاهی در برابر سیاست‌های فریب‌دهنده بورژوازی (از جمله بورژوازی کرد) و امپریالیسم، می‌توان صورت بگیرد.

منابع:

- <http://www.radikal.com.tr/Radikal.aspx?aType=RadikalYazar&ArticleID=1125357&Yazar=EYUP-CAN&CategoryID=78>
- <http://www.sosyalistforum.net/makaleler/58433-dort-basamakli-merdiven-stratejisi.html>

• پاسخ قارایلان، فرماندار پ.ک.ک به پیغام اوجالان:

<http://gundem/522251/cevap-mektuba-karayilandan/com.gazetevatan.haber//:http>

• پیغام اوجالان که از طرف صلاح‌الدین دمیرتاش در ۱۸ مارس اعلام شد:

<http://www.hurriyet.com.tr/gundem/22842690.asp>

روناهی شورشگر

۱۸ مارچ ۲۰۱۳